



Szczuki Mieczysława

Dzielnice: Ursynów

Osiedla: Ursynów-Centrum

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1979

Opis

Mieczysław Szczuka (1898-1927) - malarz, typograf, rzeźbiarz, twórca licznych fotomontaży i abstrakcyjnych filmów eksperymentalnych. Był rodowitym warszawiakiem, tutaj też podczas I wojny światowej studiował w Szkole Sztuk Pięknych. Początkowo malował dramatyczne obrazy o tematyce religijnej (wystawa w Polskim Klubie Artystycznym w Warszawie w 1920 roku), później krótko tworzył wielopłaszczyznowe kompozycje przestrzenne, używając do nich drewna oraz papieru. W latach 1923-26 działał w Bloku Kubistów, Suprematystów i Konstruktywistów, która rozpadła się właściwie pod wpływem jego poglądów - był skrajnym utylitarystą, eksperymentował więc z masową sztuką użytkową i przemysłową ("sztuka dla wszystkich"). Jako artystę zafascynował go rosyjski konstruktywizm. Projektował liczne ilustracje i okładki książkowe ("Ziemia na lewo" B. Jasieńskiego czy "Dymy nad miastem" W. Broniewskiego), ideowe plakaty, szaty graficzne czasopism, w swym dorobku miał również liczne inscenizacje teatralne. Swoje skrajnie lewicowe poglądy ujawnił w 1924 roku, kiedy to wstąpił w szeregi Komunistycznej Partii Polski a trzy lata potem założył i został jedynym redaktorem jej czasopisma "Dźwignia". Od 1925 roku zajmował się głównie architekturą i urbanistyką, w tym projektowaniem spółdzielczych domów mieszkalnych. W 1923 roku, po rozpoznaniu ciężkiej postaci gruźlicy, po raz pierwszy wyjechał do Zakopanego. Wówczas to zainteresował się taternictwem. Dokonał pierwszych przejść na najtrudniejszych ścianach tatrzańskich. Zginął na południowej ścianie Zamarłej Turni podczas trzynastej próby jej zdobycia - prawdopodobnie ostry występ przeciął jego linę asekuracyjną podczas oderwania się od ściany lub też rozgiął się karabinek mocujący linę. Do dziś zachowały się jego nieliczne prace plastyczne.

Spoczywa:

Nowy Cmentarz w Zakopanem.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 1,2,3: Bloki osiedla Ursynów Południowy. Bloki zaczęły powstawać od 1975 wg proj. Andrzeja Fabierkiewicza. Brakowało szkół i przychodni, aptek, ale stawiano Ursynów za wzorcowy projekt. Ekipy nie wyrabiały, więc ściągano kolejne z Pruszkowa, Legionowa, Siedlec, Gorzowa i Stargardu Szczecińskiego, co potęgowało chaos i bałagan i niektóre gotowe domy czekały miesiącami na podłączenie. Budowa ciągnęła się latami.

Data nadania nazwy: 1979.01.31
